

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 841 endelig

2011/0414 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område

{SEK(2011) 1472 endelig}

{SEK(2011) 1473 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Siden begyndelsen af 1990'erne har støtte til fremme af nuklear sikkerhed og nuklear sikkerhedskontrol i tredjelande været en væsentlig del af Fællesskabets arbejde både i Centraleuropa og i landene i det tidligere Sovjetunionen under Tacis- og Phareprogrammernes programelementer for nuklear sikkerhed. Fra 2007 blev samarbejdet om nuklear sikkerhed udvidet til at omfatte "tredjelande" under instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, mens instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA) omfattede samarbejde om nuklear sikkerhed med de lande, der er i gang med EU-tiltrædelsesprocessen.

Tjernobyl-ulykken i 1986 fremhævede den globale betydning af nuklear sikkerhed. Fukushima Daiichi-ulykken i 2011 bekræftede behovet for at fortsætte bestræbelserne på at forbedre den nukleare sikkerhed, så den opfylder de højeste standarder. Begge ulykker viste klart, at de sundhedsmæssige, sociale, miljømæssige og økonomiske konsekvenser af en atomkraftulykke kan strække sig langt ud over de nationale grænser og potentielt over hele verden.

Rådet for Den Europæiske Union anerkendte betydningen af nuklear sikkerhed i sin resolution af 18. juni 1992 om teknologiske problemer vedrørende nuklear sikkerhed, hvori det fremhævede "den særlige betydning, det tillægger nuklear sikkerhed i Europa, og anmoder derfor medlemsstaterne og Kommissionen om at sætte sig som et grundlæggende og prioriteret mål for samarbejdet på fællesskabsplan på det nukleare område især med de andre europæiske lande (...), at disse bringer sikkerhedsniveauet i deres nukleare anlæg op på et niveau, der svarer til det, der praktiseres i Fællesskabet (...)".

Fællesskabet besluttede at tiltræde konventionen om nuklear sikkerhed i 1999 og den fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald i 2005, idet begge konventioner tager sigte på at styrke nationale foranstaltninger og internationalt samarbejde på disse områder.

Rådet for Den Europæiske Union vedtog direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed med henblik på at bevare og fremme den løbende forbedring af den nukleare sikkerhed og forskrifterne herom. I 2011 vedtog Rådet for Den Europæiske Union også direktivet om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. Disse direktiver og høje standarder for nuklear sikkerhed og radioaktivt affald og håndtering af brugt brændsel, som er gennemført i Den Europæiske Union, er eksempler, der kan bruges til at tilskynde tredjelande til at vedtage lignende høje standarder.

I overensstemmelse med Euratomtraktatens kapitel 10 arbejder Fællesskabet allerede tæt sammen med Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA), både om nuklear sikkerhedskontrol (til fremme af målene i afsnit II, kapitel 7, i Euratomtraktaten) og om nuklear sikkerhed.

Fremme af samarbejde om forskrifter og andre former for samarbejde med nye vækstøkonomier og fremme af EU's foranstaltninger, regler, standarder og praksis er Europa 2020-strategiens udenrigspolitiske mål.

For at EU kan opfylde sin rolle som global aktør med henblik på fremme af menneskers sikkerhed og strategisk sikkerhed, er det væsentligt, at Fællesskabet bør have kapacitet og midler til at løfte de udfordringer, der opstår på områderne nuklear sikkerhed, strålingsbeskyttelse og nuklear sikkerhedskontrol i alle tredjelande, idet man bygger videre på Fællesskabets og medlemsstaternes erfaringer på disse områder i EU. I den forbindelse vil det foreslåede instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (INSC) videreføre de foranstaltninger, der blev iværksat i 1990'erne i Centraleuropa og i landene i det tidligere Sovjetunionen, som siden 2007 er blevet udvidet til "tredjelande".

Det forventes, at de grundlæggende motivationer, som førte til indledning af samarbejdet med tredjelande, fortsat vil være gældende i perioden 2014-2020. Men da større projekter, som gennemføres under INSC (især projekter vedrørende oprydningen af Tjernobylområdet og projekter om forbedring af atomkraftanlæg), for det meste vil være afsluttet inden 2014, vil det frigøre ressourcer til andre områder, der giver anledning til bekymring. Oprydning af mineområder (arven efter uranbrydning, hvor grundlæggende miljøkrav ikke blev overholdt), deponering af brugt brændsel, affaldshåndtering og nedlukning af anlæg vil skulle behandles som et af programmets prioriterede områder.

Der er også ved at ske et skifte i EU's indsats – fra teknisk bistand til samarbejde. Der fokuseres på kerneaktiviteter, som er udformet til at forbedre sikkerhedskulturen på det nukleare område, strålingsbeskyttelse og sikkerhedskontrol.

Under Euratom-rammeprogrammerne fremmer forsknings- og innovationsaktionerne forebyggelse og afbødning af alvorlige ulykker og forbedring af strålingsbeskyttelse med det formål at styrke sikkerhedskulturen. De bilaterale internationale samarbejdsaftaler under Euratom om nuklear sikkerhed skal også ses som et supplerende bidrag til forbedringen af nuklear sikkerhed, strålingsbeskyttelse og sikker forvaltning af radioaktivt affald gennem øgede forsknings- og innovationsbestræbelser med tredjelandspartnere.

Erfaringerne fra Fukushima Daiichi-ulykken vil spille en vigtig rolle i forbedringen af nuklear sikkerhed i de kommende år. Resultaterne af EU-medlemsstaternes omfattende og gennemsigtige risiko- og sikkerhedsvurderinger ("stresstest"), som skal udvides til EU's nabolande og muligvis andre tredjelande, forventes at få en betydelig virkning på udformning, drift, vedligeholdelse og regulering af atomkraftværker. De erfaringer, der er høstet i EU, vil være vigtige for tredjelande.

Samarbejdet under INSC skal supplere EU's samarbejde under andre udviklings-samarbejdsinstrumenter, og de vedtagne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs overordnede strategiske politikramme for de berørte partnerlande. På baggrund af de internationale forpligtelser i forbindelse med nukleare sikkerhedsforbedringer bør samarbejdet under INSC yderligere udnytte synergier med Euratom-rammeprogrammerne om nukleare forsknings- og uddannelsesaktiviteter.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Offentlig høring

Kommissionen afholdt en offentlig høring fra den 26. november 2010 til den 31. januar 2011 om fremtidig finansiering til EU's optræden udadtil. Denne proces var baseret på et online-

spørgeskema ledsaget af et baggrundsnotat med titlen "What funding for EU external action after 2013?" udarbejdet af Kommissionen og de involverede tjenestegrene i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. De 220 bidrag, der indkom som svar på den offentlige høring, afspejler et bredt og mangfoldigt spektrum, som repræsenterer de mange forskellige strukturer, synspunkter og traditioner, der karakteriserer fællesskabet omkring foranstaltningerne over for tredjelande.

Generelt tydede svarene ikke på, at der var behov for en væsentlig ændring i de eksisterende instrumenters nuværende struktur. Ikke desto mindre blev der afdækket flere spørgsmål, som er relevante for INSC, og som der tages hensyn til ved udarbejdelsen af den nye forordning.

Et flertal af respondenterne (omkring 70 %) bekræftede, at EU's finansielle tiltag skaber *betydelig merværdi* på de vigtigste politikområder, der støttes gennem EU's finansielle instrumenter for foranstaltninger over for tredjelande. Kriteriet om EU-merværdi nævnes af mange respondenter som den vigtigste drivkraft for fremtiden. EU bør således udnytte sin konkurrencefordel i forbindelse med sin globale tilstedeværelse i felten, sin vidtfaavnende erfaring, sin overnationale karakter, sin rolle som den, der fremmer samordning, samt stordriftsfordele.

Næsten alle respondenter (92 %) støtter en *mere differentieret tilgang*, som er skræddersyet til modtagerlandets situation og er baseret på sunde kriterier og effektiv dataindsamling, der bruges som en måde til at øge virkningen af EU's finansielle instrumenter.

Over to tredjedele af respondenterne mener, at *der i EU's optræden udadtil tages tilstrækkeligt hensyn til EU's interesser*, og at denne optræden i højere grad bør være baseret på EU's værdier og principper og på partnerlandenes udviklingsmål. Omvendt mener et mindretal, at EU's optræden udadtil bør koncentreres mere om EU's egne interesser i den globale økonomi, især i forhold til de nye vækstøkonomier.

Et overvældende flertal af respondenterne støtter et stærkere fokus på *overvågnings- og evalueringssystemer* i de fremtidige instrumenter og i gennemførelsen af projekter/programmer.

Med hensyn til hvordan man kan styrke *synligheden af EU's eksterne finansiering*, støtter et flertal af interessenterne større bestræbelser på informations- og kommunikationsaktiviteter, især i modtagerlandene. Imidlertid ser EU's synlighed ud til at være bedre tjent med effektive politikker, strategier og tilstedeværelse i tredjelande end gennem flere udgifter til kommunikation.

Idéerne om at *styrke EU's koordineringsrolle* blandt andre donorer og sikre, at gennemførelsespartnerne gør EU-støtten mere synlig, bliver også bakket kraftigt op af interessenterne.

Konsekvensanalyse

Kommissionen gennemførte en konsekvensanalyse, hvor følgende fire alternativer blev gennemgået:

- a) Ingen yderligere EU-foranstaltninger (intet instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område). Nogle samarbejdsaktiviteter om nuklear sikkerhed kunne inkluderes i de geografiske samarbejdsinstrumenter og gennemføres som sådan. Det

kunne dog skabe komplikationer med retsgrundlaget og utilfredsstillende gennemførelse på grund af disse spørgsmåls stærkt tekniske karakter.

- b) "Ingen ændring" (samarbejdet med tredjelande ville fortsætte under den eksisterende INSC-forordning). Dette alternativ ville ikke give mulighed for at indarbejde tidligere erfaringer, revidere det geografiske anvendelsesområde og fastsætte kriterier for samarbejde og prioriteringer i forordningen. Det ville være en forspildt mulighed for at forbedre gennemførelsen af forordningen og dens effektivitet.
- c) Ændring af INSC-forordningen. Den ændrede forordning kunne give mulighed for at revidere det geografiske anvendelsesområde for at inkludere alle tredjelande (herunder dem, der i øjeblikket er dækket af instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA)) og specificere prioriteter og kriterier for samarbejde. Det ville føre til en forenkling og en mere effektiv gennemførelse, end det er tilfældet med den nuværende forordning.
- d) Et nyt instrument, der kunne omfatte det nuværende anvendelsesområde for INSC plus en del af anvendelsesområdet for det eksisterende stabilitetsinstrument. Det kunne give en fælles indstilling til nuklear sikkerhed, sikring og sikkerhedskontrol (de 3 S'er). Det ville dog kræve dobbelt hjemmel (Euratomtraktaten og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde). Den dobbelte hjemmel ville sandsynligvis gøre gennemførelsen mere kompleks og fastholde behovet for tæt koordinering med andre risikoreduktionsforanstaltninger (kemiske og biologiske).

Det blev konstateret, at alternativet om at ændre forordningen var at foretrække. Sammenlignet med alternativerne "ingen ændring" og "et nyt instrument" ville det sikre kontinuitet og give mulighed for at udnytte erfaringerne med et gennemprøvet system og samtidig løse en række problemer, der er blevet afdækket, bl.a. en klarere forståelse af interventionsgrænserne. Det ville sammen med anvendelsen af én hjemmel (sammenlignet med det "nye instrument") forenkle gennemførelsen.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retsgrundlaget for den nuværende INSC-forordning er traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratomtraktaten), navnlig artikel 203. På baggrund af de lovgivningsmæssige rammer for nuklear sikkerhed på EU-niveau og det forhold, at det reviderede anvendelsesområde ikke medfører en ændring i retsgrundlaget, bør det fortsat være tilfældet for den fremtidige forordning.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Med 27 medlemsstater, der handler inden for fælles politikker og strategier, har EU alene den kritiske masse til at løfte globale udfordringer, mens medlemsstaternes indsats kan være begrænset og opsplittet med projekter, som ofte er for små til at gøre en vedvarende forskel på området. Denne kritiske masse sætter også EU i en bedre position til at føre politisk dialog med partnerregeringer.

EU er i en enestående neutral og upartisk position til at levere resultater med foranstaltninger for tredjelande på vegne af og sammen med medlemsstaterne, hvilket giver øget troværdighed i de lande, hvor EU arbejder. EU er bedst i stand til at påtage sig rollen som global leder på sine borgeres vegne.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Kommissionen foreslår at afsætte 70 mia. EUR for perioden 2014-2020 til eksterne instrumenter¹. Bevillingen, der er øremærket til INSC i perioden 2014-2020, er på 631,1 mio. EUR (560 mio. EUR i 2011-priser). De vejledende årlige budgetforpligtelser til INSC fremgår af nedenstående tabel.

År	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
INSC-bevilling (mio. EUR)	84,9	86,6	88,3	90,1	91,9	93,7	95,6	631,1

Den vejledende budgetramme pr. specifikke mål er fastsat i finansieringsoversigten.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Forenkling

Artikler af horisontal karakter blev slettet, da de er dækket af forordning nr. /... om indførelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for finansieringsinstrumenter for eksterne forbindelser.

Med henblik på at forenkle programmering og gennemførelse af INSC er der i et bilag til forordningen anført en definition på kriterier for samarbejde og de tematiske og geografiske prioriteringer for udvælgelse af samarbejdsprojekter.

Redegørelse for de vigtigste artikler i forordningen og ændringer i forhold til det nuværende INSC

AFSNIT I – Mål

Artikel 1 – Genstand og omfang

Artikel 1 fastsætter forordningens mål og anvendelsesområde. Forordningen kommer til at gælde for alle tredjelande (som det forklares nærmere i bilaget).

Der opstilles tre specifikke mål:

- a) fremme af en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og gennemførelse af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse
- b) ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald, nedlukning af tidligere nukleare anlæg og installationer samt oprydning
- c) etablering af rammer og metoder for anvendelse af effektiv sikkerhedskontrol for nukleart materiale i tredjelande.

¹ EUF, den globale klima- og biodiversitetsfond samt nødhjælpsreserven kommer oveni og forbliver uden for EU-budgettet.

I forhold til den nuværende INSC-forordning er præsentationen forenklet. Artikel 1 og 2 i det nuværende INSC er blevet slået sammen. Artiklen definerer de vigtigste samarbejdsområder, mens bilaget definerer specifikke foranstaltninger.

AFSNIT II – Programmering og vejledende tildeling af midler

Artikel 2 – Strategidokumenter

Denne artikel fastsætter, at de(t) flerårige strategidokument(er) udgør det generelle grundlag for samarbejdet, og indeholder EU's samarbejdsstrategi i henhold til forordningen.

Artikel 3 – Flerårige vejledende programmer

Denne artikel fastsætter, at flerårige vejledende programmer skal indeholde angivelse af de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på finansiering, specifikke mål, forventede resultater, præstationsindikatorer og vejledende finansielle tildelinger.

AFSNIT III – Gennemførelse

Dette afsnit blev stærkt forenklet, da artikel 4 fastsætter, at afgørelsen skal gennemføres i overensstemmelse med forordning nr. .../... om indførelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for finansieringsinstrumenter for eksterne forbindelser.

AFSNIT IV – Afsluttende bestemmelser

Dette afsnit indeholder definitionen på det finansielle referencegrundlag (artikel 7) og ikrafttræden (artikel 8).

BILAG

Bilaget om *særlige støttede foranstaltninger og kriterier, der gælder for samarbejde på det nukleare område*, blev indført med henblik på yderligere at forenkle forordningens brødtekst og gennemførelsen heraf ved at definere samarbejdsområder, teknisk og geografisk anvendelsesområde, samarbejds-kriterier og prioriteringer.

Ifølge forslaget kan bilaget ændres ved hjælp af en lettere procedure, end det ville have været nødvendigt for forordningen som helhed (forordningens artikel 5).

Bilaget definerer de specifikke foranstaltninger, der støttes af forordningen (en revideret version af det nuværende INSC, omdefinering af samarbejdsområderne), kriterierne for samarbejde med tredjelande om nuklear sikkerhed, prioriteringer og koordinering. Samarbejds-kriterierne tager hensyn til dem, der blev foreslået af Rådet i 2008, og følger dem i al væsentlighed.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

efter en særlig lovgivningsprocedure,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning er et af de instrumenter, der giver direkte støtte til Unionens eksterne politikker. Den erstatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 300/2007 af 19. februar 2007 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område³, der udløber den 31. december 2013.
- (2) Den Europæiske Union er en af de største donorer af økonomisk, finansiel, teknisk, humanitær og makroøkonomisk bistand til tredjelande. Denne forordning indgår i de rammer, der er udformet for planlægning af samarbejde og levering af bistand, som tager sigte på at støtte fremme af et højt nukleart sikkerhedsniveau, strålingsbeskyttelse og gennemførelse af en effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande.
- (3) Tjernobyli-ulykken i 1986 satte fokus på den nukleare sikkerheds globale betydning. Fukushima Daiichi-ulykken i 2011 bekræftede behovet for at fortsætte bestræbelserne på at forbedre den nukleare sikkerhed til de højeste standarder. For at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger, der vil fjerne farerne for befolkningernes liv og sundhed, bør Det Europæiske Atomenergifællesskab ("Fællesskabet") kunne støtte nuklear sikkerhed i tredjelande.
- (4) Ved at handle inden for rammerne af fælles politikker og strategier sammen med medlemsstaterne har Unionen alene den kritiske masse til at løfte globale udfordringer og er også bedst i stand til at koordinere samarbejdet med tredjelande.

² EUT C af ..., s. .

³ EUT L 81 af 22.3.2007, s. 1-10.

- (5) Ved Kommissionens afgørelse 1999/819/Euratom⁴ tiltrådte Fællesskabet konventionen fra 1994 om nuklear sikkerhed. Ved Kommissionens afgørelse 2005/510/Euratom⁵ tiltrådte Fællesskabet også den fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald.
- (6) Med henblik på at bevare og fremme den løbende forbedring af den nukleare sikkerhed og forskrifterne herom vedtog Rådet direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed⁶. Rådet vedtog også direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald⁷. Disse direktiver og de høje standarder for nuklear sikkerhed og radioaktivt affald og håndtering af brugt brændsel, som er gennemført i Unionen, er eksempler, der kan bruges til at tilskynde tredjelande til at vedtage lignende høje standarder.
- (7) Fremme af samarbejde om forskrifter og andre former for samarbejde med nye vækstøkonomier og fremme af Unionens foranstaltninger, regler, standarder og praksis er Europa 2020-strategiens udenrigspolitiske mål.
- (8) EU-medlemsstaterne har undertegnet ikkespredningstraktaten og tillægsprotokollerne.
- (9) Fællesskabet arbejder allerede i overensstemmelse med Euratomtraktatens kapitel 10 tæt sammen med Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) både om nuklear sikkerhedskontrol (til fremme af målene i afsnit II, kapitel 7, i Euratomtraktaten) og om nuklear sikkerhed.
- (10) Der er et særligt behov for, at Fællesskabet fortsætter sine bestræbelser til støtte for anvendelsen af en effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande med udgangspunkt i sine egne sikkerhedskontrolaktiviteter i Unionen.
- (11) Det er en forudsætning, at ansvaret for anlæggets sikkerhed påhviler operatøren og den stat, der har jurisdiktion over anlægget.
- (12) Mens der er et stigende behov for finansiering til Unionens eksterne bistand, begrænser Unionens økonomiske og budgetmæssige situation de tilgængelige ressourcer til denne bistand. Kommissionen må derfor søge at få den mest effektive udnyttelse af de tilgængelige ressourcer, især gennem anvendelse af finansielle instrumenter med løftestangeffekt. En sådan løftestangeffekt øges ved at give mulighed for at bruge og genbruge de midler, der investeres og genereres af de finansielle instrumenter.
- (13) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (14) Gennemførelsesbeføjelserne for programmering og finansiering af de foranstaltninger, der støttes i henhold til denne forordning, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de

⁴ EFT L 318 af 11.12.1999, s. 20.

⁵ EUT L 185 af 16.7.2005, s. 33.

⁶ EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18.

⁷ EUT L 199 af 2.8.2011, s. 48.

generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne⁸. Under hensyntagen til disse gennemførelsesretsakters karakter, især deres karakter af politiske retningslinjer eller deres finansielle virkninger, bør undersøgelsesproceduren i princippet bruges til vedtagelsen heraf, undtagen for tekniske gennemførelsesforanstaltninger af mindre finansielt omfang. Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, når det i behørigt begrundede tilfælde i tilknytning til behovet for en hurtig reaktion fra Unionens side i særlige hastetilfælde er tvingende nødvendigt at gøre det.

- (15) Fælles regler og procedurer for gennemførelse af EU-instrumenter for foranstaltninger over for tredjelande er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../.....
- (16) Det er fastsat i Rådets afgørelse 2010/427/EU, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Den Europæiske Union finansierer foranstaltninger til at fremme et højt nukleart sikkerhedsniveau, strålingsbeskyttelse og gennemførelse af effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

1. Følgende specifikke målsætninger søges virkeliggjort:
 - a) fremme af en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og gennemførelse af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse
 - b) ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald, nedlukning af tidligere nukleare anlæg og installationer samt oprydning
 - c) etablering af rammer og metoder for anvendelse af effektiv sikkerhedskontrol for nukleart materiale i tredjelande.
2. De samlede fremskridt med henblik på at nå ovenstående specifikke mål vurderes hver især gennem følgende resultatindikatorer:
 - a) antal og betydning af spørgsmål, der er identificeret under relevante IAEA-peer reviews

⁸ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- b) status for udviklingen af strategierne for brugt brændsel, nukleart affald og nedlukning, de respektive lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer og gennemførelse af projekter
 - c) antal og betydning af spørgsmål, der er identificeret i relevante IAEA-rapporter om nuklear sikkerhedskontrol.
3. Kommissionen sikrer, at de vedtagne foranstaltninger er i overensstemmelse med Unionens overordnede strategiske politikramme for partnerlandet og især med målene for Unionens politikker og programmer for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde.
 4. Der er i bilaget anført nærmere oplysninger om særlige foranstaltninger, der støttes af denne forordning, og kriterier for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område.
 5. Det tilstræbes, at det finansielle, økonomiske og tekniske samarbejde i henhold til denne forordning supplerer Unionens samarbejde inden for rammerne af andre instrumenter for udviklingssamarbejde.

AFSNIT II

PROGRAMMERING OG VEJLEDENDE TILDELING AF MIDLER

Artikel 2

Strategidokumenter

1. Unionens samarbejde i henhold til denne forordning gennemføres på grundlag af flerårige strategidokumenter.
2. Det flerårige strategidokument udgør det generelle grundlag for samarbejdet og udarbejdes for en periode på op til syv år. Det indeholder Unionens strategi for samarbejde i henhold til denne forordning under hensyntagen til de pågældende landes behov, Unionens prioriteter, den internationale situation og de vigtigste partners aktiviteter.
3. Strategidokumenterne sigter mod at skabe en sammenhængende ramme for samarbejdet mellem Unionen og de berørte partnerlande eller -regioner i overensstemmelse med Unionens overordnede formål og anvendelsesområde, mål, principper og politik.
4. Ved udarbejdelsen af strategidokumenter anvendes principperne om effektiv støtte, dvs. nationalt ejerskab, partnerskab, koordination, harmonisering, tilpasning til modtagerlandet eller de regionale systemer, gensidig ansvarlighed og resultat-orientering.
5. Strategidokumentet godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. Strategidokumenter kan revideres midtvejs, eller når det er nødvendigt, i henhold til samme procedure. Proceduren er dog ikke nødvendig ved ajourføringer af

strategien, som ikke berører de oprindelige prioriteringsområder og mål, der er fastsat i dokumentet.

Artikel 3

Flerårige vejledende programmer

1. Flerårige vejledende programmer skal udarbejdes på grundlag af strategidokumenter, jf. artikel 2. Flerårige vejledende programmer dækker normalt en periode på 2-4 år.
2. Flerårige vejledende programmer skal indeholde de prioriterede samarbejdsområder, der er udvalgt med henblik på finansiering, specifikke mål, forventede resultater samt de vejledende finansielle tildelinger, både samlet og for hvert prioriteret område, og med en rimelig reserve af ikke tildelte midler, der kan angives som et beløbsinterval eller et minimum.
3. Flerårige vejledende programmer skal i princippet udarbejdes på basis af en dialog med partnerlandet/-landene eller partnerregionen/-regionerne med inddragelse af interessenterne for at sikre, at landet eller regionen tilegner sig tilstrækkeligt ejerskab til processen, og for at fremme støtten til nationale udviklingsstrategier.
4. Flerårige vejledende programmer skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning.
5. De flerårige vejledende programmer skal revideres i overensstemmelse med den samme procedure, når det er nødvendigt, under hensyntagen til eventuelle revisioner af de relevante strategidokumenter. Undersøgelsesproceduren er dog ikke nødvendig ved ændringer af de flerårige vejledende programmer i form af tekniske justeringer, omfordeling af midler inden for tildelingerne til hvert prioriteret område eller forhøjelse eller nedsættelse af størrelsen af den oprindelige vejledende tildeling med under 20 %, forudsat at disse ændringer ikke påvirker de oprindelige prioriterede områder og mål, der er fastsat i dokumentet. Enhver teknisk justering af denne art meddeles Europa-Parlamentet og Rådet inden for en måned.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE

Artikel 4

Gennemførelse

Forordningen gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr./.... af om indførelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for finansieringsinstrumenter for eksterne forbindelser (herefter benævnt "den fælles gennemførelsesforordning").

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 5

Ændring af bilaget

Bilaget til denne forordning kan ændres i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning.

Artikel 6

Udvalg

Kommissionen bistås af udvalget for samarbejde på det nukleare område. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 7

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Anvendelsen af denne forordning sker i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.

Artikel 8

Det finansielle referencegrundlag

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2014-2020 på 631,1 mio. EUR.
2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den flerårige finansielle ramme.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG

Specifikke støttede foranstaltninger og kriterier for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område

Denne forordning støtter fremme af et højt nukleart sikkerhedsniveau, strålingsbeskyttelse og gennemførelse af en effektiv sikkerhedskontrol i tredjelande over hele verden, der søger samarbejde på disse områder. I dette bilag defineres de specifikke støttede foranstaltninger og kriterier for samarbejde, bl.a. prioriteterne.

Specifikke støttede foranstaltninger

Følgende foranstaltninger kan støttes for at opfylde målene, der er fastsat i artikel 1 i denne forordning:

- a) fremme af en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og gennemførelse af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse på alle niveauer, især gennem:
 - løbende støtte til tilsynsmyndigheder, organisationer, der yder teknisk bistand, og styrkelse af regelsættet, navnlig vedrørende udstedelse af tilladelser, herunder revision og opfølgning af effektive og omfattende risiko- og sikkerhedsvurderinger ("stresstest")
 - fremme af effektive regelsæt, procedurer og systemer for at sikre passende beskyttelse mod ioniserende stråling fra radioaktivt materiale, navnlig fra højaktive strålekilder, og sikker bortskaffelse heraf
 - etablering af effektive ordninger vedrørende forebyggelse af ulykker med strålingsmæssige følger og mindskelse af eventuelle følger heraf (f.eks. miljøovervågning i tilfælde af radioaktive udslip, udformning og gennemførelse af afbødnings- og oprydningssaktiviteter), beredskabsplaner, katastrofeberedskab og indsats, civilbeskyttelse og rehabiliteringsforanstaltninger
 - i undtagelsestilfælde støtte til kraftværksoperatører under særlige og velbegrandede omstændigheder i forbindelse med foranstaltninger til opfølgning af de omfattende sikkerheds- og risikovurderinger ("stresstest")
- b) ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald, nedlukning af tidligere nukleare anlæg og installationer, samt oprydning, især gennem
 - samarbejde med tredjelande inden for området brugt nukleart brændsel og håndtering af radioaktivt affald (dvs. transport, forbehandling, behandling, forarbejdning, oplagring og bortskaffelse), bl.a. udvikling af særlige strategier og rammer for ansvarlig håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald
 - udvikling og gennemførelse af strategier og rammer for nedlukning af eksisterende anlæg, for oprydning af tidligere nukleare anlæg og affaldslagre i

tilknytning til uranbrydning og for bjærgning og håndtering af sunkne radioaktive genstande og materialer i havet

- etablering af de nødvendige regelsæt og metoder (bl.a. nukleare eftersporingsmetoder) til gennemførelse af nuklear sikkerhedskontrol, herunder hensigtsmæssig opgørelse af og kontrol med fissile materialer på stats- og operatørniveau
- foranstaltninger til fremme af internationalt samarbejde (også inden for rammerne af relevante internationale organisationer, især IAEA) på ovennævnte områder, bl.a. gennemførelse og overvågning af internationale konventioner og traktater, informationsudveksling, kapacitetsopbygning og uddannelse i nuklear sikkerhed og forskning.

Disse foranstaltninger omfatter et betydeligt element af knowhow-overførsel for at styrke de opnåede resultaters bæredygtighed. De skal gennemføres via samarbejde med tredjelandes myndigheder, nukleare tilsynsmyndigheder og deres tekniske støtteorganisationer og, i særlige tilfælde, med atomkraftoperatører. Foranstaltningerne bør også støttes gennem udnyttelse af yderligere synergier med direkte og indirekte aktioner under Euratom-rammeprogrammerne om nuklear forskning og uddannelse.

Kriterier⁹

Samarbejdet bør være baseret på, at tredjelandene opfylder følgende kriterier og betingelser.

1. Generelle kriterier

- Samarbejdet kan dække alle "tredjelande" (lande uden for Unionen) i hele verden.
- Tiltrædelseslande og lande i det europæiske naboskabsområde vil få fortrinsret. Regionale tilgange vil blive favoriseret.
- Højindkomstlande bør kun medtages for at give mulighed for at iværksætte ekstraordinære foranstaltninger, f.eks. efter en større atomkraftulykke, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.
- En fælles forståelse og en gensidig aftale mellem tredjelandet og Unionen bør bekræftes gennem en formel anmodning til Kommissionen, der forpligter den respektive regering.
- Tredjelande, der ønsker at samarbejde med Unionen, bør i fuld udstrækning tilslutte sig principperne om ikkespredning. De bør også være parter i de relevante konventioner om nuklear sikkerhed og sikring inden for rammerne af IAEA eller have taget skridt, der viser et fast tilsagn om at tiltræde dem. Samarbejde med Den Europæiske Union kan gøres betinget af denne tiltrædelse eller af tiltag i retning af at tiltræde de relevante konventioner. I

⁹ I kriterierne tages der hensyn til Rådets konklusioner om bistand til et tredjeland inden for nuklear sikkerhed og sikring (2913. møde i Rådet (transport, telekommunikation og energi), Bruxelles, den 9. december 2008).

hastetilfælde bør der rent undtagelsesvis udvises fleksibilitet i forbindelse med anvendelsen af dette princip.

- For at sikre opfølgning og overholdelse af målene med samarbejdet skal det tredjeland, der modtager bistanden, acceptere princippet om evaluering af de iværksatte tiltag. Denne evaluering muliggør opfølgning og kontrol af overholdelsen af de aftalte mål og vil kunne være en betingelse for fortsat udbetaling af Fællesskabets bidrag.
- Samarbejde på områderne nuklear sikkerhed og sikkerhedskontrol under denne forordning sigter ikke mod at fremme atomkraft.

2. Lande, der allerede har atomkraft

For de lande, der allerede har fået fællesskabsbistand, bør yderligere samarbejde bygge på en evaluering af de foranstaltninger, der er iværksat over Fællesskabets budget, og på nye behov, der kan dokumenteres. Denne evaluering bør gøre det muligt fremover at fastslå arten af samarbejdet og størrelsen af den bistand, der skal tildeles disse lande.

I de lande, der hurtigt har behov for samarbejde, skal der ses på:

- a) hvor meget det haster med at gribe ind i et givet land på baggrund af situationen for nuklear sikkerhed og sikring
- b) hvor vigtigt det er i visse lande, hvor det er planlagt at udarbejde et ambitiøst udviklingsprogram for atomkraft, at gribe ind på det rette tidspunkt, så kulturen for nuklear sikkerhed og sikring vokser parallelt med denne udvikling, især for så vidt angår anvendelsen eller styrkelsen af tilsynsmyndighederne og de tekniske støtteorganisationer, og udviklingen og gennemførelsen af strategier og rammer for en ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald.

Det vil blive vurderet positivt, hvis der i disse lande foretages en integreret evaluering af bestemmelserne (IRSS) og IAEA's OSART-missioner (Operational Safety Review Team), uden at dette dog er noget formelt kriterium for EU-samarbejde.

3. Lande, der ikke har atomkraft

I de lande, der har forskningsreaktorer, men som ikke ønsker at udvikle atomkraft, vil samarbejdet afhænge af, hvor meget det eventuelt på grund af den nukleare sikkerheds- og sikringssituation haster.

I de lande, der har eller ikke har forskningsreaktorer, og som ønsker at udvikle atomkraft, og hvor det er et spørgsmål om at gribe ind på det rette tidspunkt, så kulturen for nuklear sikkerhed og sikring vokser parallelt med udviklingen af atomkraftprogrammet, især hvad angår styrkelsen af tilsynsmyndighederne og de tekniske støtteorganisationer, vil samarbejdet tage hensyn til, at programmet for udvikling af atomkraft er troværdigt, at der foreligger en regeringsbeslutning om udnyttelse af atomkraft, og at der er udarbejdet en foreløbig køreplan¹⁰.

For lande i denne kategori bør samarbejdet primært sigte mod at udvikle den nødvendige tilsynsinfrastruktur, den nukleare tilsynsmyndigheds tekniske kompetence og de(n) respektive

¹⁰ Her bør der tages hensyn til "Milestones in the Development of a National Infrastructure for Nuclear Power" (IAEA Nuclear Energy Series Document NG-G-3.1).

tekniske støtteorganisation(er). Udviklingen af strategier og rammer for en ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald bør også overvejes og eventuelt støttes, bl.a. i lande, der ikke påtænker at udvikle eller har besluttet ikke at udvikle atomkraft.

For så vidt angår de lande, der ikke svarer til ovennævnte kategorier, kan der etableres samarbejde i tilfælde af nødsituationer med hensyn til nuklear sikkerhed og sikring. Disse lande bør kunne nyde en vis grad af fleksibilitet i anvendelsen af de generelle kriterier.

Prioriteter

For at skabe de sikkerhedsbetingelser, der er nødvendige for at fjerne farerne for befolkningernes liv og sundhed og for at sikre, at nukleart materiale ikke anvendes til andre formål end dem, det er bestemt til, rettes samarbejdet primært mod de nukleare tilsynsmyndigheder (og deres tekniske støtteorganisationer). Formålet er at sikre deres tekniske kompetence og uafhængighed og styrkelse af regelsættet, navnlig vedrørende udstedelse af tilladelser, herunder revision og opfølgning af effektive og omfattende risiko- og sikkerhedsvurderinger ("stresstest").

Andre prioriteter for samarbejdsprogrammerne, der skal udvikles i forbindelse med denne forordning, omfatter:

- udvikling og gennemførelse af ansvarlige strategier og rammer for ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald
- nedlukning af eksisterende anlæg, oprydning af tidligere atomkraftanlæg og affaldslagre i tilknytning til uranbrydning samt bjærgning og håndtering af sunkne radioaktive genstande og materiale på havet, når disse udgør en fare for befolkningen.

Samarbejde med indehaverne af nukleare anlæg i tredjelande vil blive overvejet i særlige situationer i forbindelse med foranstaltninger til opfølgning af "stresstestene". Et sådant samarbejde med indehaverne af de nukleare anlæg omfatter ikke levering af udstyr.

Koordinering

Kommissionen bør koordinere sit samarbejde med tredjelande med organisationer, der forfølger lignende mål, især internationale organisationer, herunder navnlig Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA). Denne koordinering bør gøre det muligt for Unionen og de berørte organisationer at undgå overlappning af indsatsen og finansieringen over for tredjelande. Kommissionen bør også trække på medlemsstaternes kompetente myndigheder og de europæiske aktører i sit arbejde for at udnytte kvaliteten af den europæiske ekspertise inden for nuklear sikkerhed og sikringskontrol.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om tilsyn og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne
 - 3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne
 - 3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme
 - 3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (INSC)

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹¹

Eksterne forbindelser, samarbejde om sikkerhed på det nukleare område

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**¹²

Forslaget/initiativet drejer sig om en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

EU har en lang tradition for sikkerhedskultur og knowhow på det nukleare område, som er blevet udviklet i Europa og andre dele af verden, hvor atomkraft bliver udnyttet. Det var allerede tilfældet i 1992, da Fællesskabsprogrammet om bistand til SNG- og CØE-landene til at forbedre deres atomkraftværker blev iværksat.

Fremme af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og sikring blev stadfæstet som et grundlæggende prioriteret mål for Fællesskabssamarbejdet på det nukleare område i Kommissionens meddelelse KOM(2008) 312 af 22. maj 2008 til Rådet og Europa-Parlamentet om den internationale udfordring fra nuklear sikkerhed og sikring.

Ethvert land, som planlægger at anvende atomkraft til civile formål, skal overholde internationalt anerkendte krav til nuklear sikkerhed og sikring. I den forbindelse vil det skulle udvikle en kapacitet (både med hensyn til menneskelige ressourcer og infrastruktur) og tilvejebringe den fornødne lovgivning og de nødvendige institutioner til at indfri de internationale forpligtelser. På grundlag af sine omfattende erfaringer kan EU yde et væsentligt bidrag til at forbedre nuklear sikkerhed, strålingsbeskyttelse og sikkerhedskontrol gennem instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, som fik sit geografiske anvendelsesområde udvidet til alle "tredjelande".

¹¹ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

¹² Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

Kommissionens tiltag er ved at blive omlagt fra teknisk bistand til samarbejde. Der fokuseres på aktiviteter, som tager sigte på at forbedre nuklear sikkerhed, strålingsbeskyttelse og sikkerhedskontrol, herunder undersøgelser, udformning af lovgivning, institutionsopbygning, forbedring af procedurer og metoder, bl.a. til sikker forvaltning af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel. Der lægges særlig vægt på uddannelse i de berørte lande. I den forbindelse ligger merværdien i EU-foranstaltningen i at stille EU's erfaringer på grundlag af de højeste standarder for nuklear sikkerhed til rådighed for tredjelande i tæt samarbejde med Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA).

Tjernobyl-ulykken (1986) satte fokus på betydningen af nuklear sikkerhed og fastslog klart behovet for en global tilgang til håndtering af de globale, grænseoverskridende konsekvenser af en atomkraftulykke. Behovet for at vedtage de højeste standarder for nuklear sikkerhed på verdensplan er for nylig blevet endnu mere indlysende efter Fukushima Daiichi-ulykken, der har givet anledning til alvorlige bekymringer om kapaciteten til at drive nukleare anlæg, så de kan modstå betingelser forårsaget af større naturpåvirkninger, bl.a. jordskælv og oversvømmelse.

Som reaktion på Fukushima Daiichi-ulykken har Europa-Kommissionen og nationale myndigheder anmodet om, at der udføres omfattende og gennemsigtige risiko- og sikkerhedsvurderinger ("stresstest") af atomkraftværker i EU-medlemsstaterne. Specifikationerne fra European Nuclear Safety Regulators Group (Ensreg) og en tidsplan for denne hidtil usete vurdering er blevet vedtaget, og man arbejder på en udvidelse af vurderingen til tredjelande (især EU's nabolande).

Det er blevet bekræftet, at de sundheds- og miljømæssige samt sociale og økonomiske følger for EU af atomkraftulykker i tredjelande potentielt er meget store. Behovet for at oprette et effektivt samarbejde med det formål at forebygge ulykker gennem fastlæggelse af et højt nukleart sikkerhedsniveau er atter ved at blive bekræftet. Nogle lande har truffet den politiske beslutning at udfase atomkraft, og andre har besluttet ikke at påbegynde planlagte programmer, men et stort antal lande vil fortsætte med at drive atomkraftværker, og nogle vil sandsynligvis bygge nye. Selv om EU anerkender, at brugen af atomkraft er en suveræn beslutning, er det i EU's interesse, at nukleare anlæg drives sikkert, især i EU's nabolande, og at der bliver gjort tilstrækkeligt rede for nukleart materiale. EU vil samarbejde med tredjelande og organisationer herom.

1.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører

EU finansierer foranstaltninger til at fremme et højt nukleart sikkerhedsniveau, strålingsbeskyttelse og gennemførelse af effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande.

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr. 1

Fremme af en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og gennemførelse af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr. 2

Ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald, nedlukning af tidligere nukleare anlæg og installationer samt oprydning.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr. 3

Etablering af rammer og metoder for anvendelse af effektiv sikkerhedskontrol for nukleart materiale i tredjelande.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

- indførelse af en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og gennemførelse af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse for nukleare anlæg og radiologisk praksis i tredjelande
- etablering af effektive regelsæt for nuklear sikkerhed, herunder procedurer og systemer til at sikre tilstrækkelig beskyttelse mod ioniserende stråling fra radioaktivt materiale
- etablering af effektive ordninger vedrørende forebyggelse af ulykker med strålingsmæssige følger og mindskelse af eventuelle følger heraf samt beredskabsplaner, katastrofeberedskab og indsats, civilbeskyttelse og rehabiliteringsforanstaltninger
- internationalt samarbejde og støtte til spørgsmål om nuklear sikkerhed for at sikre, at der etableres og gennemføres de højeste og mest robuste nukleare sikkerhedsniveauer
- udarbejdelse og gennemførelse af ansvarlige strategier for bortskaffelse af brugt affald, affaldshåndtering, nedlukning af anlæg, genoprettelse af tidligere nukleare anlæg og bjærgning og håndtering af sunkne eller spredte radioaktive genstande og materiale på hav eller på land
- etablering af rammer og effektive metoder til forbedring af nuklear sikkerhedskontrol over hele verden.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

- De årlige handlingsprogrammer indeholder oplysninger om, hvilke aktiviteter EU skal gennemføre, herunder formål for de respektive foranstaltninger og de forventede resultater. Der defineres specifikke indikatorer forud for projektgennemførelsen under hensyntagen til hver aktions særlige forhold. Der er anført én indikator pr. mål i forordningens artikel 1 med henblik på en samlet vurdering af fremskridt.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

Retsgrundlaget for INSC er Euratomtraktaten, navnlig artikel 203.

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Lovforslaget omhandler kravet om fremme og gennemførelse i tredjelande af de højeste standarder for nuklear sikkerhed, strålingsbeskyttelse og effektiv sikkerhedskontrol af nukleart materiale.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Med et stort antal kommercielle atomkraftværker (146 ud af 436 på verdensplan) og med en elektricitetsproduktion på grundlag af atomkraft på ca. 30 % har EU opbygget en lang erfaring inden for nuklear sikkerhed, herunder nedlukning af nukleare anlæg og håndtering af radioaktivt affald. Som følge heraf er der en bred ekspertise til rådighed i EU-medlemsstaterne inden for alle nukleare sikkerhedsområder. Mangfoldigheden af teknologier, der kræver forskellige tilgange, åbner mulighed for den fleksibilitet, der er nødvendig for at opfylde tredjelandes behov.

EU har vedtaget fælles rammebestemmelser for nuklear sikkerhed og håndtering af radioaktivt affald og brugt brændsel. I den henseende har EU været et eksempel til efterfølgelse og forventer at overtale andre til at indføre lignende høje standarder.

Over for stadig mere komplekse udfordringer vil ingen af EU's interne prioriteter – sikkerhed, vækst og jobskabelse, klimaforandringer, adgang til energi, sundhed og pandemier samt migration – blive opfyldt isoleret fra resten af verden. I økonomiske krisetider vil en mere koordineret og integreret tilgang mellem EU og medlemsstaterne gennem fælles programmering skabe øget merværdi, mere styrke og legitimitet og større virkninger og effektivitet.

EU er i en enestående neutral og upartisk position til at levere resultater med foranstaltninger for tredjelande på vegne af og sammen med medlemsstaterne, hvilket giver øget troværdighed i de lande, hvor EU arbejder. EU er bedst i stand til at påtage sig rollen som global leder på sine borgeres vegne.

Med 27 medlemsstater, der handler inden for fælles politikker og strategier, har EU alene den kritiske masse til at løfte globale udfordringer, mens medlemsstaternes indsats kan være begrænset og opsplittet med projekter, som ofte er for små til at gøre en vedvarende forskel på området. Denne kritiske masse sætter også EU i en bedre position til at føre politisk dialog med partnerregeringer.

Ved programmeringen af sit samarbejde lægger EU særlig vægt på de berørte landes strukturelle såvel som deres økonomiske kapacitet. Muligheden for at reagere på uforudsete behov er forudsat i den nuværende INSC-forordning og blev stillet til rådighed for Japan efter Fukushima-ulykken.

EU har et netværk af internationale aftaler over hele verden, som ikke kan matches af de enkelte medlemsstater, hvilket giver dem indflydelse på de fleste områder inden for internationale forbindelser, bl.a. nuklear sikkerhed. EU spiller en vigtig rolle på dette område, men er nødt til fortsat at øge sin synlighed.

EU kan gøre mere end andre internationale organisationer, da det har en helhedsorienteret tilgang til udvikling og udenrigsanliggender. Arbejdsdeling gennem EU er en afgørende bestanddel af EU's merværdi. Med sit netværk af internationale aftaler med partnere og organisationer over hele verden er EU en naturlig koordinator og kan påvirke næsten alle områder i tilknytning til internationale forbindelser,

hvilket de enkelte medlemsstater gennem fælles politikker og strategier ikke kan gøre alene.

På et tidspunkt med en stram budgetsituation, hvor flere medlemsstater er tvunget til at gå ud af hele sektorer og lande, kan EU fortsat spille en aktiv rolle.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Kerneårsagerne til de alvorligste atomkraftulykker har hovedsagelig været en manglende sikkerhedskultur på det nukleare område, konstruktionssikkerhed (sikkerhedsaspekter ved værkets konstruktion) og driftssikkerhed. Det blev derfor anset for passende, at EU's samarbejdsprogrammer om sikkerhed på det nukleare område henvendte sig til atomkraftoperatører for at forbedre situationen på stedet og nukleare tilsynsmyndigheder for at sikre, at de havde den fornødne tekniske kapacitet og uafhængighed til at styrke overholdelsen af passende sikkerhedsstandarder på det nukleare område.

I nogle tilfælde skulle der leveres sikkerhedsudstyr for at sikre, at hastesager blev løst omgående. Da disse sager imidlertid er blevet behandlet, og programmerne styres af princippet om den mest effektive ressourceudnyttelse og undgåelse af praksisser, der kunne have kommercielle og konkurrencemæssige følger, er leveringen af udstyr generelt ophørt.

Under INSC blev samarbejdet iværksat med en række tredjelande, der har til hensigt at bruge atomenergi som en del af deres energimiks (de såkaldte "nye vækstlande"). Samarbejdet dækkede hovedsagelig opbygning af tilsynsmyndighedernes kapacitet, tilsynsinfrastruktur og affaldshåndteringsstrategier for at sikre, at der udvikles en nuklear sikkerhedskultur og rammer for nuklear sikkerhed på et tilstrækkeligt tidligt stadium. Udvalget af lande fulgte de af Rådet foreslåede kriterier.

Konsekvenserne af atomkraftulykker kan til en vis grad afbødes gennem et katastrofeberedskab. Derfor skal katastrofeberedskab fortsat være en vigtig del af programmet.

Større ulykker med radiologiske konsekvenser har krævet hjælp fra det internationale samfund til den ramte befolkning og genopretning af områder til en miljømæssigt sikker situation. Det var tilfældet med Tjernobyl, hvor de største byggeprojekter er på vej ind i den afsluttende fase. Muligheden for at samarbejde med tredjelande på det område, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, bør stå åben i fremtidige programmer.

Tidligere aktiviteter i forbindelse med den nukleare brændselscyklus, anvendelsen af atomdrevne skibe og ubåde og radioisotoper har ikke altid levet op til de standarder, der er nødvendige for at beskytte befolkning og miljø. Regeringer og lokale myndigheder har stået med den vanskelige opgave at miljøsikre ramte anlæg og bortskaffe brugt nukleart brændsel og affald, og her kan internationalt samarbejde være påkrævet. Denne del af det nukleare sikkerhedsprogram bør være blandt instrumentets prioriteter i fremtiden.

For at brugt nukleart brændsel og nukleart affald kan blive behandlet på en korrekt og ansvarlig måde, har de nukleare sikkerhedsprogrammer omhandlet samarbejde med tredjelande om at opstille nationale strategier og rammer for brugt brændsel og nukleart affald. Da EU netop har vedtaget et direktiv om håndtering af radioaktivt

affald og brugt nukleart brændsel, bør tredjelande fortsat tilskyndes til at vedtage lignende høje standarder, og det må derfor også prioriteres, at samarbejdet på dette område fortsættes.

Fremme af internationalt samarbejde vil fortsat være væsentligt for at sikre, at forskellige aktører koordinerer aktiviteterne, og ressourcerne udnyttes bedst muligt. IAEA vil fortsætte med at spille en grundlæggende rolle i den henseende, især med hensyn til at styrke Global Nuclear Safety Regime (rammerne til gennemførelsen af et højt sikkerhedsniveau på nukleare anlæg i hele verden). Støtte til IAEA-aktiviteter, især af global eller regional art, bør fortsat planlægges med passende synlighed for EU's foranstaltninger/bidrag.

Efter Fukushima Daiichi-ulykken bliver spørgsmål i tilknytning til de omfattende risiko- og sikkerhedsvurderinger af driften af atomkraftværker ("stresstest") sandsynligvis mere relevante og skal udvides til andre nukleare anlæg, bl.a. forskningsreaktorer, midlertidige oplagringsanlæg til brugt brændsel og oplagrings- og bortskaffelses-anlæg til radioaktivt affald.

Samarbejde med nukleare tilsynsmyndigheder (bl.a. deres tekniske støtteorganisationer) bør fortsat være kernen i samarbejdet om sikkerhed på det nukleare område, mens samarbejdet med atomkraftværksoperatører skal genovervejes under hensyntagen til udførelsen og resultaterne af "stresstestene" og særlige omstændigheder.

Bortskaffelse af brugt brændsel, affaldshåndtering, nedlukning af anlæg og genopretning af områder er blevet stadigt mere relevant i årenes løb. Et fremtidigt samarbejde på disse områder bør behandles som en programprioritet.

Geografisk nærhed af EU (herunder førtiltrædelseslande og EU's nabolande) bør fortsat være en prioritet, men ikke det eneste kriterium ved beslutning om samarbejdsprogrammer under det fremtidige instrument.

Udviklingen i den internationale situation kræver en ændring i fokus og prioriteringer snarere end en ændring i det bredere sigte for samarbejdet om sikkerhed på det nukleare område.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Sammenhængen med de påtænkte foranstaltninger for risikobegrænsning i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser inden for rammerne af stabilitetsinstrumentet skal sikres, især dem, der vedrører nuklear sikkerhedskontrol (bl.a. bekæmpelse af ulovlig handel med nukleart og radiologisk materiale samt grænsekontrol) og katastrofeberedskab.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– Forslag/initiativ gældende fra 2014 til 2020

– Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

– derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹³

Direkte central forvaltning ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

– gennemførelsesorganer

– organer oprettet af Fællesskaberne¹⁴

– nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver

– personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer (*IAEA*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Størstedelen af instrumentets projekter og programmer vil blive forvaltet ved direkte central forvaltning. Når det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at forbedre tiltagenes effektivitet, af logistiske og politiske årsager, kan indirekte, delt eller fælles forvaltning overvejes. Sidstnævnte kan navnlig anvendes, når medlemsstater og/eller deres agenturer eller Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) allerede har iværksat eller er ved at forberede lignende foranstaltninger.

¹³ Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og referencer til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁴ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Europa-Kommissionens overvågnings- og evalueringssystemer fokuserer i stigende grad på resultater. De involverer interne medarbejdere såvel som eksterne eksperter.

Task Managers i delegationer og hovedkontorer overvåger løbende gennemførelsen af projekter og programmer på forskellige måder, bl.a. om muligt gennem kontrolbesøg på stedet. Overvågning giver værdifuld information om fremskridt og hjælper ledere med at afdække faktiske og potentielle flaskehalse og træffe korrigerende foranstaltninger.

Eksterne uafhængige eksperter rekrutteres til at vurdere resultaterne af EU's eksterne foranstaltninger gennem tre forskellige systemer. Disse vurderinger bidrager til ansvarlighed og til forbedring af igangværende tiltag. De bygger også på tidligere erfaringer, der bruges som input til fremtidige politikker og aktioner. Alle værktøjerne benytter de internationalt anerkendte OECD-DAC-evalueringskriterier, herunder (potentielle) virkninger.

For det første giver det resultatorienterede overvågningssystem (ROM), der forvaltes i hovedsædet, på projektniveau et kort målrettet snapshot af kvaliteten af en stikprøve af tiltag. Ved hjælp af en velstruktureret standardiseret metode giver uafhængige ROM-eksperter karakterer, der fremhæver projektets styrker og svagheder, og giver anbefalinger til, hvordan effektiviteten kan forbedres.

Evalueringer på projektniveau, som forvaltes af den EU-delegation, der har ansvar for projektet, giver en mere detaljeret og tilbundsående analyse og hjælper projektlederne med at forbedre igangværende tiltag og forberede fremtidige tiltag. Eksterne uafhængige eksperter med tematisk og geografisk ekspertise rekrutteres til at foretage analysen og indhente feedback og dokumentation fra alle interessenter, ikke mindst slutmodtagerne.

Kommissionen foretager også strategiske evalueringer af sine politikker, fra programmering og strategi til gennemførelse af tiltag i en bestemt sektor (såsom sundhed, uddannelse osv.), i et land eller en region eller af et bestemt instrument. Disse evalueringer er et vigtigt input til formulering af politikker og udformning af instrumenter og projekter. Evalueringerne offentliggøres alle på Kommissionens websted, og et sammendrag af resultaterne indsættes i årsberetningen til Rådet og Europa-Parlamentet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

De foranstaltninger, der finansieres under denne forordning, gennemføres i overensstemmelse med finansforordningen.

I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 54 i finansforordningen beslutte at overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), i finansforordningen, hvis de har en anerkendt international status og

overholder de internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer, og der bliver ført tilsyn med dem af en offentlig myndighed.

I overensstemmelse med finansforordningen kan foranstaltninger, der finansieres under denne forordning, gennemføres direkte af Kommissionen ved delt forvaltning med medlemsstaterne eller indirekte ved at overdrage opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen til en af de enheder eller personer, som er anført i finansforordningens artikel 55, stk. 1, litra c). Disse enheder eller personer kan på betingelserne i finansforordningens artikel 57 få tilladelse til at benytte deres egen kontrakt og regler og procedurer for tildeling af tilskud.

2.2.1. *Konstaterede risici*

Risikomiljø

Det operationelle bistandsmiljø under dette instrument er præget af følgende risici for ikke at opfylde instrumentets mål, finansforvaltning under det optimale og/eller manglende opfyldelse af gældende regler (fejl, der indvirker på lovligheden og den formelle rigtighed):

- økonomisk/politisk ustabilitet og/eller naturkatastrofer kan føre til vanskeligheder og forsinkelser med udformning og gennemførelse af tiltag, især i skrøbelige stater
- manglende institutionel og administrativ kapacitet i partnerlande kan føre til vanskeligheder og forsinkelser med udformning og gennemførelse af tiltag
- geografisk spredte projekter og programmer (som dækker mange stater/områder/regioner) kan give anledning til logistiske/ressourcemæssige udfordringer for overvågningen – især ved eventuel opfølgning af aktiviteter "på stedet"
- potentielle partners/støttemodtagers forskelligartethed kan med deres forskellige interne kontrolstrukturer og kapaciteter foretage opsplittings og dermed reducere effektiviteten af Kommissionens tilgængelige ressourcer til at støtte og overvåge gennemførelsen
- dårlig kvalitet og kvantitet af tilgængelige data om resultater og virkninger af gennemførelsen af ekstern bistand/national udviklingsplan i partnerlande kan hindre Kommissionens evne til at rapportere om og være ansvarlig for resultaterne.

Forventet risiko for manglende overholdelse af gældende regler

Overholdelsesmålet for instrumentet er at fastholde det historiske risikoniveau for manglende overholdelse (fejlprocent) for DEVCO-porteføljen, som er et restfejlniveau "netto" (på et flerårigt grundlag, efter at alle planlagte kontroller og korrektioner er blevet foretaget på lukkede kontrakter) på under 2 %. Det har traditionelt betydet en anslået fejlmargen på 2-5 % ved en årlig randomiseret stikprøve af transaktioner foretaget af Den Europæiske Revisionsret med henblik på den årlige revisionserklæring (DAS). DEVCO anser det for at være den laveste risiko for manglende overholdelse, der kan opnås, i betragtning af sit højrisikomiljø og under

hensyntagen til den administrative byrde og nødvendige omkostningseffektivitet ved kontrol med overholdelsen.

2.2.2. *På tænkt(e) kontrolmetode(r)*

DEVCO's interne kontrolstruktur

DEVCO's interne kontrol-/forvaltningsproces er udformet, så den giver rimelig sikkerhed for, at målene nås i kraft af transaktionernes effektivitet, økonomistyringens pålidelighed og overholdelsen af den relevante lovgivning og de relevante procedurer.

Effektivitet

For at sikre sine transaktioners effektivitet (og afbøde det høje risikoniveau i sit eksterne bistandsmiljø) vil DEVCO – ud over alle elementerne i Kommissionens samlede strategiske politiske planlægningsproces, interne revisionsmiljø og andre krav i Kommissionens interne kontrolstandarder – fortsat have et skræddersyet regelsæt for bistandsforvaltning under alle sine instrumenter, som vil omfatte:

- en dekoncentreret forvaltning af størstedelen af den eksterne bistand til EU-delegationer på stedet
- klare og formaliserede regler for økonomisk ansvarlighed (fra den ved delegation anvisningsberettigede (generaldirektør)) ved hjælp af en subdelegation fra den anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved subdelegation (direktør), i hovedsædet til delegationschefen
- regelmæssig rapportering fra EU-delegationer til hovedsædet (rapporter om forvaltning af bistanden til tredjelande), herunder en revisionserklæring fra delegationschefen
- fremlæggelse af et omfattende uddannelsesprogram for medarbejdere både i hovedsædet og i delegationen
- betydelig støtte og vejledning (også via internettet) fra hovedkontor/delegation
- regelmæssige "kontrolbesøg" til dekoncentrerede delegationer hvert tredje til sjette år.

En projekt- og programcyklusforvaltningsmetode, der omfatter:

- kvalitetsstøtteværktøjer til udformning af tiltaget, dets formidlingsmetode, finansieringsmekanisme, forvaltningssystem, vurdering og udvælgelse af alle gennemførelsespartnere osv.
- program- og projektforvaltning, overvågnings- og rapporteringsværktøjer til en effektiv gennemførelse, herunder regelmæssig ekstern overvågning af projekter på stedet
- vigtige evaluerings- og revisionselementer.

Finansberetning og regnskabsføring

DEVCO vil fortsat stræbe efter de højeste regnskabsførings- og finansberetningsstandarder under anvendelse af Kommissionens regnskabssystem baseret på "periodiseringsprincippet" samt specifikke værktøjer for ekstern bistand som Relexinformationssystemet (CRIS).

I forbindelse med overholdelse af relevant lovgivning og relevante procedurer er der fastsat metoder til kontrol af overholdelsen i afsnit 2.3 (foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder).

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

På baggrund af det højriskomiljø, EuropeAid opererer i, skal dets systemer kunne forudse en væsentlig forekomst af overensstemmelsesfejl (uregelmæssigheder) i transaktionerne og have indbygget et højt forebyggelses-, opsporings- og korrektionskontrolniveau så tidligt som muligt i betalingsprocessen. Det betyder i praksis, at EuropeAids overensstemmelseskontrol vil trække mest på signifikante forudgående kontroller over flere år ved både eksterne revisorer og Kommissionens medarbejdere på stedet før de afsluttende projektudbetalinger (selv om der stadig udføres nogle efterfølgende kontroller og revisioner), der går en del ud over de finansielle foranstaltninger i henhold til finansforordningen. EuropeAids overholdelsesrammer består bl.a. af følgende væsentlige elementer:

Forebyggende foranstaltninger

- obligatorisk kerneuddannelse, som dækker problemer med svig, til bistandsforvaltningsmedarbejdere og revisorer
- tilbud om vejledning (bl.a. via internettet), herunder Practical Guide to Contracts, EuropeAid Companion og Financial Management Toolkit (til gennemførelsespartnere)
- forudgående vurdering for at sikre, at der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til bekæmpelse og opsporing af svig i forvaltningen af EU-midler hos de myndigheder, som forvalter de relevante midler under fælles og decentral forvaltning
- forudgående screening af, hvilke mekanismer til bekæmpelse af svig der er til rådighed i partnerlandet som led i vurderingen af støtteberettigelseskriteriet "forvaltning af offentlige finanser" med henblik på modtagelse af budgetstøtte (dvs. aktiv forpligtelse til bekæmpelse af svig og korruption, fyldestgørende inspektionsmyndigheder, tilstrækkelig retlig kapacitet og effektive beredskabs- og sanktionsmekanismer).
- Kommissionen undertegnede det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI) i Accra i 2008 om vedtagelse af en standard for gennemsigtighed i bistanden, der sikrer mere rettidige, detaljerede og regelmæssige data om bistandsstrømme og dokumenter.
- Kommissionen har siden den 14. oktober 2011 gennemført første fase af IATI-standard for offentliggørelse af bistandsinformation og gennemsigtighed før det næste højtstående forum om bistandseffektivitet i Busan i november 2011.

Endvidere vil Kommissionen samarbejde med EU-medlemsstaterne om en fælles webbaseret it-applikation, den såkaldte TR-AID, der omdanner EU-bistandsdata leveret gennem IATI og andre kilder til brugervenlig bistandsinformation.

Opsporings- og korrektionsforanstaltninger

- eksterne revisioner og kontroller (både obligatoriske og risikobaserede), herunder Den Europæiske Revisionsret
- efterfølgende kontroller (på risikobasis) og inddrivelser
- suspending af EU-støtte i tilfælde af grov svig, herunder storstilet korrupsion, indtil myndighederne har truffet passende foranstaltninger med henblik på at korrigere og forebygge denne svig i fremtiden.

EuropeAid vil endvidere udforme sin strategi for bekæmpelse af svig i overensstemmelse med Kommissionens nye strategi for bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget den 24. juni 2011 med henblik på bl.a. at sikre, at:

- EuropeAids interne kontroller i forbindelse med bekæmpelse af svig er helt på linje med CAFS
- EuropeAids metode til risikostyring af svig kan afdække områder med risiko for svig og passende reaktioner herpå
- de systemer, der benyttes ved brug af EU-midler i tredjelande, gør det muligt at indhente relevante data med henblik på at udnytte disse data i risikostyringen af svig (f.eks. dobbeltfinansiering)
- der, hvor det er nødvendigt, kan oprettes netværksgrupper og passende it-værktøjer specielt til analyse af tilfælde af svig i forbindelse med den eksterne bistandssektor.

2.4 Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen

For EuropeAid-porteføljen som helhed beløber omkostningerne til intern kontrol/forvaltning sig gennemsnitligt til ca. **658 mio. EUR** om året i alt i forpligtelser i budgetlægningen for 2014-2020. Dette tal omfatter forvaltningen af EUF, der er integreret i EuropeAids forvaltningsstruktur. Disse omkostninger, der ikke er driftsudgifter, udgør ca. **6,4 %** af det anslåede årlige gennemsnit på **10,2 mia. EUR**, som er planlagt for EuropeAids samlede forpligtelser (drift + administration) vedrørende udgiftsporteføljen, der finansieres af EU's almindelige budget og Den Europæiske Udviklingsfond for perioden 2014-2020.

I disse forvaltningsomkostninger er medtaget alle EuropeAid-medarbejdere i hovedsædet og i delegationerne, infrastruktur, rejser, uddannelse, overvågning, evaluerings- og revisionskontrakter (inkl. dem, der iværksættes af støttemodtagere).

EuropeAid planlægger at nedsætte forholdet mellem forvaltnings- og driftsaktiviteter over tid efter de forbedrede og forenklede ordninger i de nye instrumenter på grundlag af ændringer, der sandsynligvis vil komme ind under den reviderede finansforordning. De centrale fordele ved disse forvaltningsomkostninger realiseres

gennem opfyldelse af politiske mål, effektiv ressourceudnyttelse og gennemførelse af solide omkostningseffektive forebyggende foranstaltninger og andre kontroller for at sikre lovlige og formelt korrekte anvendelse af midler.

Selv om forvaltningsaktiviteterne vil blive stadig bedre og mere målrettede, og overensstemmelseskontrollen i tilknytning til porteføljen fortsat vil blive forbedret, er disse omkostninger overordnet set nødvendige for effektivt at nå instrumenternes mål med en minimal risiko for overtrædelse (restfejl under 2 %). De er væsentligt mindre end risiciene ved at fjerne eller aftrappe de interne kontroller på dette højrisikoområde.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

L samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgifts- område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer 19 06 04 Bistand på det nukleare område	OB/IOB 15	fra EFTA- lande ¹⁶	fra kandidat- lande ¹⁷	fra tredje- lande	iht. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	Nummer 19 06 04 01	OB	NEJ	NEJ	NEJ	

- Nye budgetposter, som der er søgt om, **FINDER IKKE ANVENDELSE**

L samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgifts- område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA- lande	fra kandidat- lande	fra tredje- lande	iht. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/ NEJ	JA/ NEJ	JA/ NEJ	JA/ NEJ

¹⁵ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁷ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:		Bistand på det nukleare sikkerhedsområde
---	--	---

GD: <.....>			År n ¹⁸ 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	I ALT
• Aktionsbevillinger										
Instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (19.06.04)	Forpligtelser	(1)	83,584	85,277	86,970	88,763	90,478	92,348	94,241	621,661
	Betalinger	(2)	0,581	38,592	59,602	69,624	76,548	84,636	81,649	411,232
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ¹⁹										
Budgetpostens nummer 19.0104 06		(3)	1,316	1,323	1,330	1,337	1,422	1,352	1,359	9,439
Bevillinger I ALT til GD <.....>	Forpligtelser	=1+1a+3	84,900	86,600	88,300	90,100	91,900	93,700	95,600	631,100
	Betalinger	=2+2a+3	1,897	39,915	60,932	70,961	77,970	85,988	83,008	420,671

¹⁸

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

¹⁹

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	83,584	85,277	86,970	88,763	90,478	92,348	94,241	621,661
	Betalinger	(5)	0,581	38,592	59,602	69,624	76,548	84,636	81,649	621,661
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	1,316	1,323	1,330	1,337	1,422	1,352	1,359	9,439
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <4> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	84,900	86,600	88,300	90,100	91,900	93,700	95,600	631,100
	Betalinger	=5+ 6	1,897	39,915	60,932	70,961	77,970	85,988	83,008	420,671

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet: ikke relevant

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	----------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	I ALT
GD: <.....>									
• Menneskelige ressourcer		2,440	2,415	2,391	2,367	2,367	2,367	2,367	16,716
• Andre administrationsudgifter		0,368	0,340	0,335	0,335	0,335	0,335	0,335	2,383
I ALT GD <....>	Bevillinger	2,808	2,756	2,726	2,702	2,702	2,702	2,702	19,099

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	2,808	2,756	2,726	2,702	2,702	2,702	2,702	19,099
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	87,708	89,356	91,026	92,802	94,602	96,402	98,302	650,199
	Betalinger	4,705	42,671	63,658	73,663	80,672	88,690	85,710	439,770

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT								
	RESULTATER																	
	Type resultater ²⁰	Resultat ernes gnstl. omkost- ninger	Resultater (antal)	Om- kost- ninger	Resultater (antal)	Om- kost- ninger	Resultater (antal)	Om- kost- ninger	Resultater (antal)	Om- kost- ninger	Resultater (antal)	Om- kost- ninger	Resultater (antal)	Om- kost- ninger	Sam- lede resul- tater (antal)	Samlede omkost- ninger		
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ²¹ Fremme af en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og gennemførelse af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1				25,08		25,58		26,09		26,63		27,14		27,70		28,27		186,50

²⁰ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

²¹ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål...".

SPECIFIKT MÅL NR. 2 Ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald, nedlukning af tidligere nukleare anlæg og installationer samt oprydning																	
- Resultat																	- Result
- Resultat																	
Subtotal for specifikt mål nr. 2		54,33		55,43		56,53		57,70		58,81		60,03		61,26		404,08	
SPECIFIKT MÅL NR. 3 Etablering af rammer og metoder for anvendelse af effektiv sikkerhedskontrol for nukleart materiale i tredjelande.																	
- Resultat																	
- Resultat																	
Subtotal for specifikt mål nr. 3		4,18		4,26		4,35		4,44		4,52		4,62		4,71		31,08	
OMKOSTNINGER I ALT		83,58		85,28		86,97		88,76		90,48		92,35		94,24		621,66	

NB Det bør understreges, at fordelingen pr. specifikt mål og bevillingerne hertil blandt resultater på dette trin kun kan være vejledende. Resultaterne er således baseret på de første skøn og anføres som illustration.

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2014 ²²	2015	2016	2107	2018	2019	2020	I ALT
--	--------------------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	2,440	2,415	2,391	2,367	2,367	2,367	2,367	16,716
Andre administrationsudgifter	0,368	0,340	0,335	0,335	0,335	0,335	0,335	2,383
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	2,808	2,756	2,726	2,702	2,702	2,702	2,702	19,099

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²³ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,968	0,968	0,968	0,968	0,968	0,968	0,968	6,778
Andre administrationsudgifter	0,348	0,355	0,362	0,369	0,453	0,384	0,391	2,661
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	1,316	1,323	1,330	1,337	1,422	1,352	1,359	9,439

I ALT	4,124	4,079	4,056	4,039	4,124	4,054	4,062	28,538
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

²² År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²³ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

	År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020
Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
Bistand på det nukleare område 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	18,5	18,4	18,2	18,0	18,0	18,0	18,0
Bistand på det nukleare område 01 01 02 (i delegationer)							
Bistand på det nukleare område 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
Bistand på det nukleare område 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	1,3	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
Bistand på det nukleare område 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)							
Bistand på det nukleare område 01 04 yy ²⁴	- i hovedsædet ²⁵	17,3	16,9	16,6	16,3	15,9	15,6
	- i delegationerne						
Bistand på det nukleare område 01 05 02 (KA, V, UNE – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	37,0	36,5	36,0	35,5	35,1	34,8	34,5

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

²⁴ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

²⁵ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres²⁶.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen **IKKE RELEVANT**

Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

²⁶ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne (IKKE RELEVANT)

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²⁷						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		
Artikel.....								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

²⁷

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.